

Ügyszám: 128-05/2015.

Meghallgatás időpontja: 2015. 06. 25-én de. 10,30 órakor.

A **fogyasztó** panasszal fordult a Bács-Kiskun Megyei Békéltető Testülethez (a továbbiakban: BT). A panasz tárgya az **Online Resorts International Kft. (1118 Budapest, Rétköz u. 22.) vállalkozás** (a továbbiakban vállalkozás) szolgáltatásából eredő vita.

A panaszolt válasziratot nem nyújtott be, alávetési nyilatkozatot nem tett, szabályszerű értesítés ellenére a meghallgatáson nem jelent meg.

A panaszügyben a rendelkezésre álló adatok, dokumentumok alapján az eljáró tanács a következő **a j á n l á s** t hozta meg.

A J Á N L Á S

A Bács-Kiskun Megyei Békéltető Testület eljáró tanácsa a becsatolt dokumentumok és a meghallgatáson elhangzottak alapján, ajánlja Online Resorts International Kft. (1118 Budapest, Rétköz u. 22.) vállalkozásnak, hogy az ajánlás kézhezvételétől számított 8 napon belül fizessen vissza 60.000,- Ft-ot a fogyasztó részére.

I N D O K O L Á S

A fogyasztó 2013. szeptember 21-én kötött a vállalkozással szerződést (a Direct Resort INC Kft. közvetítésével), amely alapján a vállalkozás a fogyasztó Aparthotel Kalma, valamint a Club Abbázia Füred üdülőben meglévő üdülési jogának eladását vállalta. A fogyasztó a szerződés teljesítése érdekében 50.000,- Ft-ot, valamint 10.000,- Ft regisztrációs díjat adott át a vállalkozásnak. Az üdülési jog értékesítése azonban nem történt meg, ezért a fogyasztó 2015. március 12-én kelt levelében a Direct Resort INC Kft-től, majd 2015. április 22-én kelt levelében a panaszolt vállalkozástól kérte a 60.000,- Ft visszafizetését. Tekintettel arra, hogy a vállalkozás a fogyasztó kérésének nem tett eleget így a BT-hez fordult és indítványozta, hogy a vállalkozás fizessen vissza részére 60.000 Ft –ot.

A Békéltető Testület a rendelkezésére álló dokumentumokból és a fogyasztó által előadottak alapján az eljárás eredményeként megállapítható volt, hogy a fogyasztó szándéka egyértelműen az volt, hogy a meglévő üdülési hetét értékesítse a vállalkozás. Őt ezzel keresték meg és ezért fogadta el a meghívást és ennek megfelelően kötött az értékesítésre vonatkozó szerződést is.

A panaszos előadta, hogy súlyos beteg, ebből is azon nyilvánvaló szándékára lehet következtetni, hogy valóban csak üdülési joga értékesítésre irányult szerződéskötési akarata, mivel egészségügyi állapota miatt nem volt sem szándékában utazni, sőt képes sem lett volna erre.

A vállalkozás és a panaszos jogviszonyára a 141/2011. (VII. 21.) Korm. rendelet (továbbiakban „R.”) a szállás időben megosztott használati jogára, a hosszú távra szóló üdülési termékekre vonatkozó szerződésekről, valamint a tartós szálláshasználati szolgáltatási tevékenységről szóló rendeletben foglaltak az irányadók.

A vállalkozás a meglévő üdülési jogának a viszontértékesítése miatt kereste meg a fogyasztót, így az alábbi rendeletből a „Viszontértékesítési szerződésre” vonatkozó részek az irányadók, mely szerint ezért a tevékenységért semmilyen címen előre pénzösszeg nem kérhető.

Az R. 2.§ (1) bekezdése 13. pontja szerint:

vizontértékesítési szerződés: olyan fogyasztói szerződés, amelynek keretében a vállalkozás ellenszolgáltatás fejében szállás időben megosztott használati jogának átruházására vagy hosszú távra szóló üdülési termékre vonatkozó szerződést közvetít, ideértve azt is, ha a vállalkozás a szerződésnek akár a fogyasztó, akár a saját nevében, de a fogyasztó javára való megkötésére jogosult.

Az R. 23. § szerint:

Viszontértékesítési szerződés alapján a vállalkozás a fogyasztónak harmadik személyekkel kötetendő hosszú távra szóló üdülési termékre vonatkozó szerződést vagy szállás időben megosztott használati jogára vonatkozó szerződést közvetít a fogyasztó által fizetendő ellenérték fejében.

Az R. 25. § szerint:

(1) A fogyasztóval viszontértékesítési szerződést kötő vállalkozás a viszontértékesítési szerződés tárgyát képező szerződés megkötéséig vagy a viszontértékesítési szerződés egyéb okból történő megszűnéséig a fogyasztótól fizetést vagy kötelezettségvállalást, így különösen előleget, biztosítékot, számlán lévő pénz zárolását, kifejezett tartozás-elismerést, semmilyen jogcímen nem követelhet és nem fogadhat el.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalom kiterjed minden olyan fizetésre és kötelezettségvállalásra, amelyet a fogyasztó a viszontértékesítési szerződéssel kapcsolatban bármilyen jogcímen harmadik személy részére teljesít.

A felek egymással 2013. szeptember 21. napján szerződést kötöttek Kecskeméten, amely szerződés csatolásra került.

A Békéltető Testület álláspontja szerint a hivatkozott szerződés 4. oldal 2.5.6 pontja – összekapcsolja ráutalással az értékesítés, illetve vásárlás szükségességét, amely a hivatkozott jogszabályhely megkerülésére irányuló kitétel.

A hivatkozott szerződés 2. számú melléklete is viszontértékesítési szerződést említ – amely a szerződés tényleges tartalmát felfedi.

Fentiekre tekintettel – mivel a panaszolt vállalkozás *a viszontértékesítési szerződés tárgyát képező szerződés megkötéséig vagy a viszontértékesítési szerződés egyéb okból történő megszűnéséig a fogyasztótól fizetést vagy kötelezettségvállalást, így különösen előleget, biztosítékot, számlán lévő pénz zárolását, kifejezett tartozás-elismerést, semmilyen jogcímen nem követelhetett és nem fogadhatott volna el* - döntött az eljáró tanács az ajánlásban foglaltak szerint.

Az eljáró tanács rámutat, hogy a jogszabály előírásai ellenére kötött szerződés érvénytelen – így jelen esetben semmisnek minősül – mely azzal a jogkövetkezéssel jár, hogy az eredeti

állapotot helyre kell állítani, azaz a vállalkozásnak a kapott összeget a panaszos fogyasztó részére vissza kell adni. Ezen megállapítás alapját a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényben foglaltak adják.

6:88. § [Semmisség]

(1) A semmis szerződés megkötésének időpontjától érvénytelen. A semmisség megállapításához külön eljárásra nincs szükség; a szerződés semmisségét a bíróság hivatalból észleli.

6:95. § [Tilos szerződés]

Semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve, ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. Más jogkövetkezmény mellett is semmis a szerződés akkor, ha a jogszabály ezt külön kimondja, vagy ha a jogszabály célja a szerződéssel elérni kívánt joghatás megtiltása.

Rámutat az eljáró tanács arra is, hogy az ugyanezen gyakorlatot folytató Resort Online Kft-vel szemben a Gazdasági és Versenyhivatal (**ügyszám: Vj/041/2013.**) már megállapította a tisztességtelen (jogellenes-joggal való visszaélő- jogot megkerülő) kereskedelmi magatartás gyakorlását és megtiltotta részére ezen gyakorlat folytatását.

Ezen határozatból kiemelést érdemel a vizsgált gyakorlat kapcsán a 110. és a 121. pont, a következtetések miatt pedig a 139. pont:

„110. A klubkártya, ahogyan a tanúk is értelmezik, pusztán csak egy lépés a bónusz program, illetve a viszontértékesítési megbízás előtt. A klubkártya piaci értéke kapcsán szükséges megjegyezni, hogy

- utazási tanácsadást, kedvezményes pihenési lehetőségeket, szállásfoglalásban segítséget, árgaranciát számtalan vállalkozás kínál, akár díjtalanul, későbbi, a szolgáltató-partner által biztosított jutalék fejében,*
- a felhasználási kör korlátozott,*
- a kártya ellenértéke nem elhanyagolható.*

121. Az eljárás alá vont a telefonos megkeresések során azt sugallta, hogy az általa tartott rendezvényeken a fogyasztóknak lesz lehetőségük meglévő jogaikat értékesíteni, azokkal kapcsolatban kérdéseket feltenni. A tanúvallomások alapján az látható, hogy a fogyasztók egy részét a fogyasztók különböző üdülési joggal kapcsolatos hirdetéseik alapján kereste fel az eljárás alá vont, így a vállalkozás alappal feltételezhette, hogy olyan fogyasztókat hívott meg, akik már rendelkeztek üdülési joggal. Továbbá életszerű és a tanúvallomások alapján is megállapítható, hogy ha a fogyasztó már rendelkezett ilyen eladni kívánt termékkel, arra egyértelműen utal már az első (telefonos) megkeresés során. (A továbbértékesítési ígéret)

139. Figyelemmel az előzőekben kifejtettekre az eljáró versenytanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont azáltal, hogy a már üdülési joggal rendelkező fogyasztókkal azt közölte, hogy

- az általuk birtokolt üdülési jogok könnyen, jó áron eladhatóak, azok külföldi fogyasztók által keresettek,*
- a vállalkozás továbbértékesítési szolgáltatásának feltétele, hogy klubtaggá váljanak, vagy egy újabb fogyasztói jogot vegyenek, miközben*
- nem ismert, hogy van-e egyáltalán a másodlagos üdülési jogoknak piaca, illetve hogy az eljárás alá vont tesz-e bármi olyat a továbbértékesítés érdekében, ami meghaladja a fogyasztók előtt amúgy is fennálló lehetőségeket (pl. online hirdetések), illetve*

- maga az eljárás alá vont is elismeri, hogy a rendezvények célja az elsődleges jogok (illetve egyéb, az eljárás alá vont által nyújtott szolgáltatások) értékesítése, valamint
- a továbbértékesítésre vonatkozó megbízást a vállalkozások nem köthetik előre fizetendő díjakhoz, ami által az eljárás alá vont megtévesztette a rendezvényeire meghívott, üdülési joggal már rendelkező, azt eladni szándékozó fogyasztókat
- meglévő és vásárolni kívánt üdülési joguk piaci értéke, eladhatósága, így a megbízási szerződések várható eredményessége [mint az Fttv. 6. § (1) bekezdésének bg) alpontja szerinti tényező], valamint
- a továbbértékesítés feltételei, a kapcsolódó ügyletek köre, így a vizsgált kereskedelmi gyakorlat indoka, az értékesítési folyamat természete [mint az Fttv. 6. § (1) bekezdésének h) pontja szerinti tényező] tekintetében.”

Fentiekre tekintettel döntött az eljáró tanács az ajánlásban foglaltak szerint.

A panaszolt vállalkozás az eljáró tanács ajánlásának nem tett eleget, így a hivatkozott tv. és a panaszos visszajelzése alapján a testület az ügyet a fent leírtak szerint nyilvánosságra hozta.